

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 17.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6888** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образовано е по жалба на Л. Г. Г. срещу Заповед № КД-14-49/29.03.2013г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/.

В жалбата и в допълнителна молба от 01.10.2013г. се твърди, че оспорваната заповед е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и че не е съобразена с влязло в сила решение на съда. Твърди, че отново отстоянието от регулационната граница на нанесената гаражна клетка не отговаря на фактическото положение на място. Счита, че това може да се дължи на грешно нанасяне на гаража или грешно нанасяне на границата. Моли съдът да отмени заповедта и да постанови съдебно решение за нанасяне на сградите, съобразно влязлото в сила решение на съда. Претендира разноски. Не представя списък с разноски.

Ответникът – Изпълнителния директор на АГКК, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Твърди, че влязлото в сила решение на съда се отнася само за нанасянето на сграда № 4, поради което е изменено нанасянето само на тази сграда, от което нанасяне идвала разликата в площта на гаража. Моли съдът да отхвърли жалбата и постанови решение съобразно приетите по делото доказателства и заключението на вещото лице.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и след като провери обжалвания акт съобразно чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт.

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес от оспорването и е в срок. От доказателствата по делото (обратна разписка на л. 5 от делото) се установи, че оспорваната заповед е връчена на Г. на 09.04.2013г., а жалбата е подадена в съда на 23.04.2013г. По делото на л. 6, се съдържа Уведомление, в което е отразено, че Г. е получила оспорваната заповед на 05.04.2013г., като се съдържа отбелязване „о.р.“. Съдът намира, че датата на уведомяване е 09.04.2013г., тъй като в обратната разписка датата на получаване е написана нечетливо, но пощенското клеймо е от дата 09.04.2013г. В Уведомлението отбелязването е направено от служител на ответника и липсва подпис на жалбоподателя. Не на последно място ответника не е направил и възражение за просрочие на жалбата. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По жалба на Л. Г. Г. с Решение № 2665 от 01.06.2011г. по дело 8253/2009г. по описа на АСГГ е отменена Заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на изпълнителния директор на АГКК за имот с идентификатор 49597.1706.86 в частта относно погрешно заснемане на сграда № 4 /гаражна клетка/ в кадастралната карта. Преписката е изпратена на АГКК за нанасяне на сграда № 4 /гаражна клетка/ в кадастралната карта /КК/ съгласно съдържащите се в мотивите на решението указания. В останалата и част жалбата е отхвърлена. В мотивите на решението е посочено, че от заключението на назначената по делото съдебно - техническа експертиза, се установявало, че от ситуирането скиците и от замерването на място, вещото лице е установило, че в нанесените гаражни клетки в КК има изместване от 1 метър, в сравнение с изграждането им на място. От поясненията на вещото лице Д. в открито съдебно заседание се установявало, че имотите са отразени правилно в КК, като върху скицата е отбелязано изместването на сградата на гаражна клетка № 4 при нанасянето с 1 метър. При така установеното от фактическа страна в правните си изводи, съдът е приел, че жалбата била основателна по отношение на нанасянето в КК на гаражна клетка - сграда № 4. Отразяването в КК на сграда № 4, представляваща гараж не съответствала на изградената гаражна клетка на място. Решението е влязло в сила на 30.06.2011г. Видно от писмо рег. № 10-22-1/15.03.2013г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър влязлото в сила решение, е изпратено на изпълнителния директор на АГКК да произнасяне. Съставен е Акт за непълноти и грешки № 484 от 14.03.2013г. относно нанасянето на сграда с идентификатор 49597.1706.86.4. Изготвена е скица проект № 16190/14.03.2013г., неразделна част от акта. С процесната заповед е одобрено изменението на КК и КР – промяна в границите на съществуващи обекти сграда с идентификатор 49597.1706.86.4. Отражено е, че преди промяната сградата е с площ 30 кв. м., а след промяната 14 кв. м.

По делото е изслушана и приета съдебно – техническа експертиза, която съдът кредитира като обоснована, непротиворечива, кореспондираща със събраните по делото доказателства и изготвена от вещо лице с необходимата професионална квалификация. От експертизата се установява, че нанасянето на гаража (сграда № 4) не съответства на това, което е постановил съда по адм. дело 8253/2009г. Вещото лице е посочило, че по процесното нанасяне площта на гаража е 14 кв. м., а в действителност площта на сграда № 4 е 30 кв. м. Местоположението на гаража, постановено със съдебното решение, което е следвало да се изпълни, не се различава от действителното положение на гаража на място. Има разлика между отстоянията по кадастралната карта, одобрена с процесната заповед с действителното положение на гаражите. Вещото лице е посочило, че при направените измервания на място е

установило, че размерите на двете сгради с № 3 и № 4, представляващи гаражи, са отразени правилно в кадастралната карта одобрена със Заповед № РД-1863/25.09.2009г. В тази КК отстоянията на гаражите от границата с имот 87 и сграда № 1 се различават от отстоянията, измерени на място. Размерите на сграда – гараж № 4, нанесена в кадастралната карта, одобрена със процесната заповед се различават от размерите на сграда № 4 измерени на място. В тази кадастрална карта отстоянието на сградата от границата с имот 87 се различава от отстоянията, измерени на място.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган - изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. Кадастралната карта представлява снимка на съществуващото положение, с оглед предвиденото в чл. 2, ал. 1 от ЗКИР. Предназначението на кадастралната карта е да отрази действителното фактическо положение на имотите за местоположение, граници и размери – чл. 2, ал. 1 ЗКИР. Кадастралната карта само констатира действителното фактическо положение и не създава, респ. отнема права. В процесния случай, с влязло в сила съдебно решение, което на основание чл. 297 ГПК е задължително за административния орган, е определено как следва да бъде нанесена сграда с идентификатор 49597.1706.86.4. Тук е мястото да се отбележи, че по отношение на сграда с идентификатор 49597.1706.86.3 (другата гаражна клетка) първоначално одобрената кадастрална карта е влязла в сила с оглед отхвърлянето на жалбата от съда. Видно от диспозитива на съдебното решение и от мотивите на съда, същият е приел, че е налице погрешно нанасяне само на гараж с № 4. Поради този причина за органа не е възникнало задължение за ново нанасяне на сграда с № 3 въз основа на влязлото в сила съдебно решение. Доколкото от доказателствата по настоящото дело се установи, че следва да се измени и нанасянето на сграда с № 3, то пред жалбоподателката остава открита възможността по чл. 53 от ЗКИР. Въпреки това, от доказателствата по настоящото дело се установи, че е налице неизпълнение на влязлото в сила съдебно решение по дело 8253/2009г. по отношение на сграда № 4 /гаражна клетка/. Въпреки, че същата е с площ от 30 кв. м., тя е нанесена с площ от 14 кв. м., като не е отразено правилно и отстоянието от границата с имот 87. Това налага отмяна на заповедта, връщане на преписката на ответника за ново произнасяне. При новото произнасяне гаражна клетка № 4 следва да бъде нанесена съобразно действителното и положение на място, като правилно се отрази отстоянието и от регулационната граница и площта на сградата.

Предвид гореизложеното жалбата се явява основателна и следва да се уважи. Претендираните от жалбоподателката разноски следва да и се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в доказан по делото размер – 160 лв., от които 10 лв. държавна такса и 150 лв. депозит за съдебно – техническа експертиза. Не са представени доказателства за договорения и заплатен размер на адвокатския хонорар.

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Г. Г. Заповед № КД-14-49/29.03.2013г. на Изпълнителния

директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за ново произнасяне в съответствие с указанията дадени в настоящото решение, в едномесечен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на Л. Г. Г. сумата от 160 (сто и шестдесет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република Б., чрез АССГ.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: